

Bolj kot cilj štejejo doživetja

Kamničan Vladimir Habjan je svojo bogato bibliografijo goriške literature te dni dopolnil z novo knjigo, ki prinaša opise šestnajstih tur ali bolje rečeno dogodivščin, kar ponazarja že sam naslov knjige – Tipanje v neznanem.

JASNA PALADIN

Tokratna knjiga je na terenu nastajala med letoma 2011 in 2019, ko je Vladimir Habjan gore obiskoval v družbi žene in sina, za računalnikom pa letošnje pomlad, ko ga je epidemija za osem tednov poslala na čakanje, in dva tedna v tem obdobju je porabil za pisanje. Prizna, da je bilo veliko dela narejenega že pred tem, saj je približno polovica poglavij že izšla v **Planinskem vestniku**, a za knjigo jih je vseeno bilo treba dopolniti.

»Tokratna knjiga je namenjena vsem, ki imajo radi gore in pisanje o njih. Pa ne le njim, tudi tistim, ki gora ne poznajo ali jih ne obiskujejo. Bolj kot sam cilj ali dosežek so meni pomembna doživetja. Dosežkov je po mojem, posebej od uveljavitve družabnih omrežij, preveč. Meni ne gre za primerjanje časov ali težavnosti vzponov ali česar koli drugega tekmovalnega, tem-

»Bolj kot sam cilj ali dosežek so meni pomembna doživetja. Dosežkov je po mojem, posebej od uveljavitve družabnih omrežij, preveč. Meni ne gre za primerjanje časov ali težavnosti vzponov, temveč za predstavitev mojega načina obiskovanja gora.«

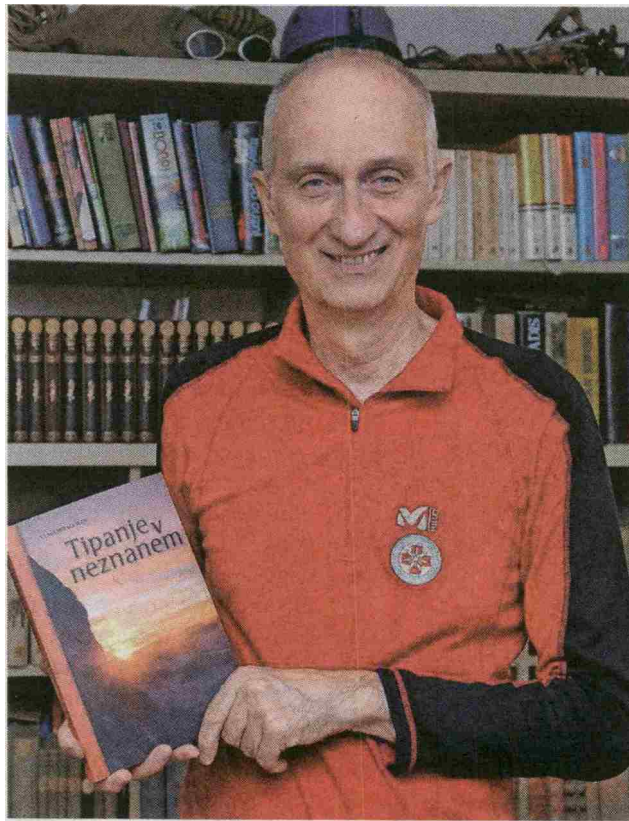
več za predstavitev mojega načina obiskovanja gora. Povsod, kjer hodiš, lahko opisuješ naravo ter svoja doživetja. Vseeno ali na ravninskih poteh Pohorja ali pa v strmih stenah, kjer visiš na treh opornih točkah. Če je branje zanimivo tudi za tiste, ki gora ne poznajo, potem se mi zdi, da je namen knjige dosežen,« pravi Kamničan – urednik **Planinskega vestnika** in Planinske založbe **PZS** in tudi dolgoletni gorski reševalec, ki je doslej napisal že osem planinskih vodnikov in dvajset drugih literarnih del.

V knjigi je objavljenih šestnajst zgodb z bližnjih in tudi bolj oddaljenih gora. »Iz Slovenije, od koder so v knjigi štiri zgodbe, sem šel v Italijo v Karnijske Alpe. To je zelo razvejano, obsežno in raznoliko gorstvo. Tudi tu so nastale štiri zgodbe. Potem so bili na vrsti Dolomiti in dve zgodbi od tam. Sledijo visoki alpski vrhovi ve-

čina v Zahodnih Alpah, ki znova prinašajo štiri zgodbe. Ena zgodba je kombinacija Dolomitov in ledeniškega sveta, za konec pa sem dodal še zgodbo iz Japonske. Kar se tiče priprav na vzpon, je vse te gore seveda možno primerjati. Povsod gre za ista vprašanja, opremo, razmere, vreme, orientacijo in tako naprej. Kar se pa tiče samih gora, pa vsa gorovja niso takšna, kot so na primer naše Julijske Alpe. Že malce bolj na zahod proti Dolomitom se začnejo razlike, da ne govorim o ledeniškem svetu. Tudi daljna Japonska, ki je opisana v zadnjem poglavju, je čisto nekaj drugega, kot so gore pri nas. Kot rečeno, povsod si ti sam, gora in način, kje in kako se je boš lotil. Pristop je enak, pot do tja pa spet različna. Ampak ravno ta različnost privlači. Da ni vse po istem kopitu,« pravi avtor, ki je tudi z naslovom knjige želel veliko povedati. »Tipanje v neznanem je pravzaprav rde-

ča nit vseh teh mojih doživetij. Naslov se nanaša na turo, ki niti ni kako posebej izstopala, le v tem, da sva jo z ženo opravila v dveh etapah, ker prvič nisva bila uspešna. In tako je v bistvu povsod. Vedno se znajdeš pred neznanim in iščeš prehode tehnično, orientacijsko ali pa kako drugače začinjene.«

V vseh svojih literarnih delih vsaj med vrsticami piše tudi o tem, česa vse so ga gore naučile. Zagotovo skromnosti, pa tudi spoštovanja ciljev, ki si jih zadaš. »Pa spoznavanje sebe v stresnih situacijah in neugodnih okoliščinah. Gibanja v naravi in stenah. Pa prijateljstva, zavedanja, da si lahko komu v pomoč ali pa kdo drug tebi. In veselja! Ob doseženem, ob kolegih, ki so s tabo. Gore nas tudi združujejo, kar se še posebej čuti v tujini, kjer smo vsi tujci. No, razen če nisi ravno na Matterhornu,« pomenljivo zaključuje Habjan.

Vladimir Habjan s svojo novo knjigo / Foto: Irena Mušič Habjan